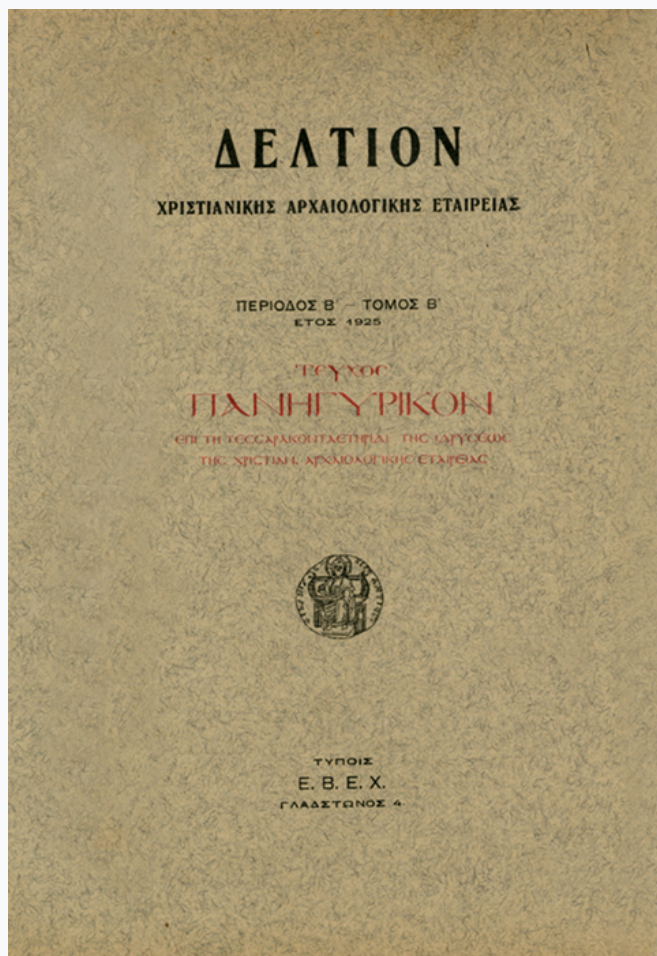

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2, Αρ. 1-2 (1925)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1925), Τεύχη α'-β', Περίοδος Β'. Πανηγυρικόν επί τη τεσσαρακονταετηρίδι της ιδρύσεως της Χ.Α.Ε.

Αντιφώνησις του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

doi: [10.12681/dchae.1305](https://doi.org/10.12681/dchae.1305)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Χ. (2013). Αντιφώνησις του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2(1-2), 82-83. <https://doi.org/10.12681/dchae.1305>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Αντιφώνησις του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών
Χρυσοστόμου

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1925), Τεύχη α'-β', Περίοδος Β'.
Πανηγυρικόν επί τη τεσσαρακονταετηρίδι της ιδρύσεως
της Χ.Α.Ε. • Σελ. 82-83

ΑΘΗΝΑ 1925

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Οί συγκροτοῦντες τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν αἰσθανόμεθα βαθυτάτην συγκίνησιν διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν τὸ ἀνώτατον Πανδιδακτήριον ἀπονέμει εἰς αὐτήν, φελοξεν ὕν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ αἰθούσῃ τὴν πανηγυρικὴν μας συγκέντρωσιν, πρὸς ἑορτασμὸν τῆς τεσσαρακονταετηρίδος τῆς Ἑταιρείας. Θερωῶς καὶ ἐγκαρδίως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς, Κύριε Πρύτανι, διὰ τὴν τιμὴν ταύτην καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας καλοὺς ὑμῶν λόγους οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀναγνώρισιν τοῦ σπουδαιοτάτου, ἀληθῶς, ἔργου τῆς Ἑταιρείας, ἔργου πνευματικοῦ τόσον συγγενοῦς πρὸς τὸ καθόλου ἔργον τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς ὀρθῶς παρατηρήσατε. Ὁ πρῶτος καὶ κύριος ἐργάτης τῆς Ἑταιρείας, ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Λαμπάκης, ὁ ἀφαιρώσας τὴν ζωὴν του εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ὡς ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἠγωνίσθη ὅπως καὶ ἐπιστημονικῶς ἀναπτύξη τὸ διαφέρον πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν, ἀναμφιβόλως δὲ οὐ μικρὸν αἰ προσπάθειαι τοῦ ζηλωτοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς συνετέλεσαν ὅπως, μικρὸν κατὰ μικρὸν, ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη ὅτι ἔδει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἔδρα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διὰ τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν καὶ Τέχνην.

Τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας μας, τὸ ὁποῖόν τινες ἐκ τῶν ἑορταστῶν παρακολουθοῦμεν ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα δεκαετηρίδων, συνετελέσθη, ἀληθῶς ὅπως ἀθοορύβως. Μετὰ συγκινήσεως δὲ ἀναμιμνησκόμεθα κατὰ τὰς σιγμὰς ταύτας, ἐκτὸς τοῦ Λαμπάκη, τοῦ πρώτου χρηματίσαντος προέδρου τῆς Ἑταιρείας Βαρούχα, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Παπούδωφ, τοῦ σοφοῦ γέροντος Σακελίωνος, τοῦ Πασπάτη, τοῦ Ρενιέρη, τοῦ Βικέλα καὶ τῶν ἄλλων, οἵτινες εἰς πενιχρὸν δωμάτιον, παραχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ προστάτου τῆς Ἑταιρείας, τοῦ ἀειμνήστου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ, παρὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον Καρύτη καὶ ἀπέναντι τοῦ «Παρνασσοῦ», συνήρχοντο καὶ συνεσκέπτοντο περὶ αὐτῆς.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀπελευθερωθεὶς καὶ ἀναγεννηθεὶς Ἑλληνισμὸς

ἐνθουσιωδῶς ἐστρέφετο πρὸς τὸ ἀρχαῖον κλασικὸν παρελθὸν καὶ ἐζήτει ν' ἀναζωογονήσῃ αὐτό, ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐστρεψε τὴ προσοχὴν τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς τὸ χριστιανικὸν παρελθόν. Χωρὶς ν' ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ Παρθενῶνος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐστρεψεν αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν ὑπερθαύμαστον ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κων]πόλει. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν τότε μόλις ἀρξαμένην παρ' ἡμῶν ἐπιστημονικὴν κίνησιν καὶ πρὸς τὸ παραλόγως περιφρονούμενον Βυζάντιον, εἰργάσθη καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῶν ἀναμνήσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἀνασυνέδεσαν τοὺς ἱερωτάτους καὶ ἀδιαρρήκτους δεσμοὺς τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸ χριστιανικὸν παρελθὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐστήριξε καὶ διέσωσε τὰ κινδυνεύοντα νὰ καταστραφῶσι χριστιανικὰ μνημεῖα, ἰδίως δὲ τὴν Μοῆν Δαφνίου, καὶ περισυνέλεξεν ἀπανταχόθεν λείψανα καὶ μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς τέχνης, ἀποτελοῦντα σήμερον τὸν συγκεντρωθέντα ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ ἀνεκτίμητον θησαυρόν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξεν, ἀληθῶς, ὑψίστης σπουδαιότητος, ἀλλὰ τὴν συνολικὴν αὐτοῦ παράστασιν καὶ ἐκτίμησιν ἀνέλαβεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας κ. Φιλαδελφεὺς νὰ ἐμφανίσῃ ἐνώπιον ἡμῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Διὰ τὸ ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας πρέπει νὰ σεμνύνηται ἡ σύγχρονος ἡμῶν γενεά, ἐν ἣ ἀθορύθως συνετελέσθη, ἐλπίζομεν δὲ καὶ εὐχόμεθα ὅπως διὰ τῆς δραστηριότητος τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς προθύμου συμβολῆς τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ὁ ἔορτασμός τῆς τεσσαρακοναετηρίδος χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία νέας δράσεως τῆς Ἑταιρείας. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς ἀειμνήστους συντελεστάς τοῦ ἔργου αὐτῆς, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς συνεχίζοντας καὶ μέλλοντας αὐτὸ νὰ συνεχίσωσι ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἑλληνικῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καθόλου πολιτισμοῦ!
